

prijzen per eenheid van het produkt. Voor beide jaren is bij het timmerhout een verschil in prijs aangegeven, dat bij den gemiddelden prijs voor de ruwe houtmassa juist in tegengestelden zin uitvalt. De reden hiervan is tweeërlei en hangt samen met de toeneming in 1939 van den verkoop van onbewerkte houtwerken en voorts met de grootere of kleinere hoeveelheid verkocht brandhout.

De behaalde prijzen kunnen worden vergeleken met die, voorkomende in het jaarverslag van het Staatsboschbeheer in Nederland over 1938, waar op blz. 32 de prijzen per m³ voor verschillende sortimentsgroepen voor de houtvesterij Breda zijn aangegeven voor de jaren 1934 t/m 1938. Het valt dan op dat de allerbeste prijzen voor het timmerhout op Java niet zoo bijzonder veel afwijken van die in Nederland, terwijl de laagste prijzen beneden die voor het timmerhout in Breda blijven. Ten aanzien van het brandhout zijn de Breda'sche prijzen zeer gunstig te noemen. Wordt alles omgerekend op de ruwe houtmassa, dan blijven de Indische prijzen ver beneden die van Breda.

UIT DE DAGBLADEN.

Algemeen Handelsblad 27 September 1940.

WAAR KAN MEN HOUTGASBLOKJES „TANKEN“ ?

Binnenkort aan een aantal benzinepompen.

De Ned. Heide Mij. schrijft ons:

„Het berichtje in uw ochtendblad van Woensdag 25 September inzake de tankplaatsen voor houtgaswagens vraagt nog eenige aanvulling. De distributie van de houtgasblokjes zal n.l. geschieden door de groote benzine-maatschappijen, zoodat zeer binnenkort over het geheele land op verschillende plaatsen hout verkrijgbaar zal zijn aan de benzinepompen. De „pompprijs“ van het hout zal in overleg met de bevoegde instanties worden vastgesteld, doch zal weinig verschillen met de prijzen, die reeds thans voor de blokjes worden betaald. Verdere prijsopdrijving is dan door dezen maatregel tevens voorkomen.

De al eens geopperde vrees, dat er niet voldoende afvalbons beschikbaar zouden zijn voor de houtgaswagens — welker aantal thans hier te lande sterk toeneemt — behoeft niet te bestaan, en is ten eenenmale ongegrond. Immers het Centraal Instituut voor Industrialisatie (C.I.V.I.) te 's-Gravenhage treedt hier regelend op en reikt niet meer vergunningen uit, dan in verband met het beschikbare houtafval mogelijk en gewenscht is. Dit maximum is nog niet bereikt. Men kan dus in dit opzicht volkomen gerust zijn“.
